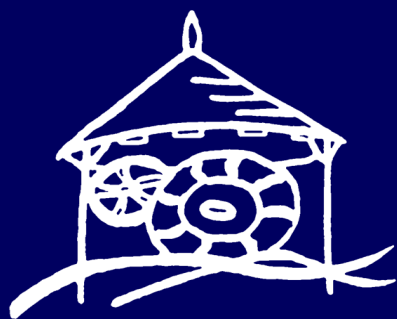

AQUA MOBILE

A KÖZÉP-DUNÁNTÚLI VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG LAPJA

VÍZTUDOMÁNY

HÍREK

HIDROLÓGIA

VÍZ-TÜKÖR

PROJEKTJEINK

PROGRAM

A HÓDOK KÁRTÉTELEI ELLENI VÉDEKEZÉS
TÁJÉKOZTATÓ A RENDKÍVÜLI ÖNTÖZÉSRŐL
CÉLUNK A BALATON VÍZMINŐSÉGÉNEK JAVÍTÁSA

Tisztelt Olvasó!

Kedves Kollégák!

65 nap után újra együtt vagyunk. Örülünk, hogy betegeink meggyógyultak, szeretteinkkel együtt lehetünk. Az igazgatóság munkája a veszélyeztetettek, az idősek és fiatalok fegyelmezett viselkedésének következtében visszaállhat a régi menetrendbe.

A COVID-19 minket is home office-ba kényszerített, amit az igazgatóság minden egysége másként élt meg. A Vízrajzi Osztály egy része folyamatos külszolgálatnál biztosította, hogy az időben nem megismételhető folyamatok nyomon követése hiánytalan legyen. Az osztály másik fele folyamatosan feldolgozott, értékelt és olyan tanulmányokat tett le az asztalra ez alatt az időszak alatt is, mint a Balaton és a Velencei-tó vízmennyiségi mérlege, a Balaton tápanyagterhelési mérlege, vagy a Séd-Sárvízi-Malomcsatorna monitoring értékelése. Ezekből az anyagokból tudjuk, hogy a Balaton vízgyűjtőjének aszályosodása erőteljesen folytatódik tovább, és a Velencei-tó egyébként is vízhiányos vízgyűjtőjén mennyire értékes a két vízpótló tározó, aminek vízminőségét sokkal jobban kellene óvnunk. A monitoring értékelésben hívjuk fel a figyelmet arra, hogy a Séd-Sárvízi-Malomcsatorna mederiszapjában szennyezettségi küszöbértéket magasan túllépő nehézfémeket találtunk (kobalt, kadmium és higany). A tápanyagmérlegben elemezzük többek között, hogy az elmúlt ősszel tapasztalt, az eddigi legmagasabb klorofill koncentrációval zajlott vízvirágzást milyen algák, milyen tömegű elszaporodása okozhatta.

Heti rendszerességgel nyomon követtük az aszály alakulását működési területünkön, kiértékeljük a megfigyeléseink óta kialakult második legnagyobb - Ciara viharciklon okozta - balatoni kilendülést, ami közel 1 méteres vízszintkülönbséget okozott Keszthely és Balatonfűzfő között. Sajnos már az üdülési szezon előtt detektáltunk és feltártunk egy korábban nem látott területi kiterjedésű, üledékből felemelkedő algatelep-összetételt a Balaton keleti medencéjében.

Tudjuk, hogy a projektek igazgatóságunk legnagyobb nagyságrendű fejlesztései, mindenkit jelentős többletfeladatok ellátására köteleznek. A home office alatt éppúgy elláttuk a projektekhez kapcsolódó többletfeladatainkat, mint a normál időszak alatt. Monitoring állomásaink kiépítése kivitelezési fázisba jutott a Séd-Nádor-Gaja vízrendszeren és elindult a Váli-vízen. Ezen munkák ellenőrzése, az eredmények jobbá tétele érdekében home office alatt is zökkenőmentesen zajlott.

A balatoni nagy kiterjedésű vízvirágzások időben történő észlelésére a medencék cölöpjein kihelyezett vízminőségi szondák adatait júniustól on-line módon, saját távjelző rendszerünk fogadja. A Velencei-tavi kikötők kotrásának hatékonyságát, a balatoni iszapkotrások tervezését kémiai vizsgálatokkal próbáljuk megalapozni.

A vízügyi ágazat mindig rendkívüli feladatokkal és kihívásokkal állítja szembe az azokra fogékony munkatársakat.

Kívánom mindenkinek, hogy találja meg a munka örömét, szépségét és hasznosságát saját tevékenységében!

Kravinszkaja Gabriella
osztályvezető
Vízrajzi és Adattári Osztály

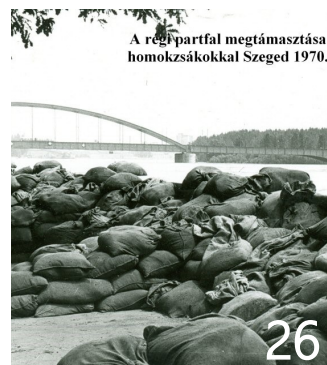
AQUA MOBILE

XIX. ÉVFOLYAM, NYÁRI SZÁM 2020

.....

TARTALOM

- 2 KÖSZÖNTŐ
- 5 VÍZTUDOMÁNY
- 9 HÍREK
- 15 HIDROLÓGIA
- 17 VÍZ-TÜKÖR
- 23 SZEMÉLYI HÍREK
- 24 TANULUNK
- 25 PROGRAM
- 26 SZAKMAI SZERVEZETEK

IMPRESSZUM

Kiadja a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság

Felelős kiadó: dr. Csonki István igazgató

Szerkesztő: Németh Tímea

A lapszám tartalmának szerzői: Horváth Emil, Kravinszkaja Gabriella, Langbein Zita, Németh Tímea, Sütő Dóra, Szabó Krisztina, Szegedi Imre (Innotéka Magazin), Szivler Zoltán, Tamási-Zsohár Veronika, Varga Daniella, Verpuláczi Andrea

Címlapfotó: Polgár Márta

KÖZÉP-DUNÁNTÚLI
VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG
SZÉKESFEHÉRVÁR

A Nemzetközi Duna Napot a Duna Védelmi Egyezmény aláírásának (1994. június 29.) évfordulóján 2004 óta minden évben megünneplik a Duna-menti országok. Célja, hogy az érintett országok évről-évre megemlékezzenek a folyó értékeiről és felhívják a figyelmet e csodálatos természeti kincs védelmének fontosságára. A Duna 10 országon át folyik, egyébként pedig vize további 9 országból származik. Ökológiai szerepén túl elvitathatatlanul meghatározta Európa történelmi eseményeit, emellett kulturális kapcsot is jelent nemzetek között a Fekete-erdőtől kezdődően egészen a Fekete-tengerig.

Az idei Duna Nap ünnepségei a koronavírus járvány miatt elmaradnak ugyan, de „Fedezd fel a Dunát!” címmel online játékot hirdettek, mely bárki által elérhető a www.dunanap.hu oldalról. Érdekes játszani egészen július 5-éig új tudás megszerzéséért, de akár a kisorsolt értékes nyereményekért is!

Fedezd fel a Dunát!

„TE KÁSZTOR VAGY HÓD”

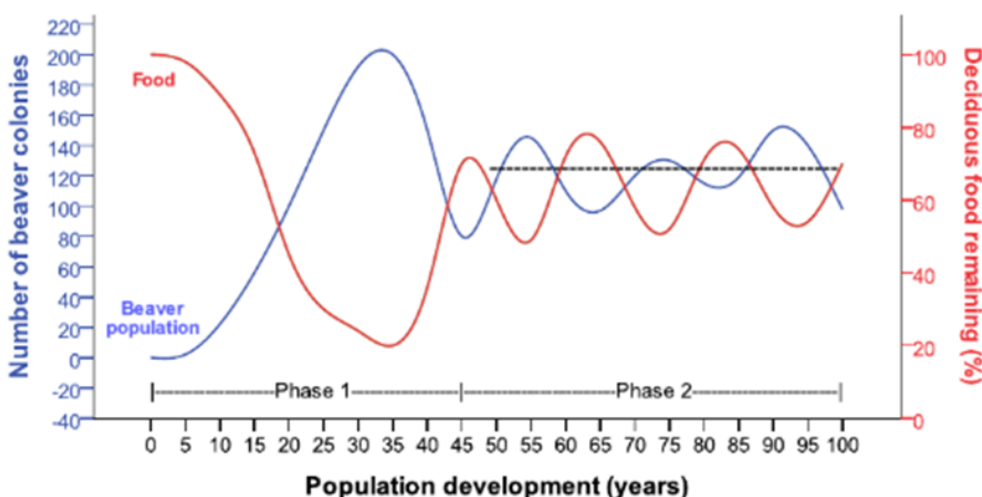
Írta: Szivler Zoltán

„Ugyan igaz é az, hogy ti a' nagy vastag fákat, ágakat, gallyakat letudjátok rágni, 's azokból gátokat és házakat tudtok építeni? Bizonyosan igaz. Embervastagságú, sőt sokszor vastagabb fákat is dűjtünk le a' vízparton, melyek a' vízhez közel lévén, abba bele esnek, midőn azokat lerágtuk; ha pedig azok véletlenül szárazra találnak esni, bele húzzuk azokat a' vízbe, felülünk rájuk, 's azokon oda uszunk, hol házainkat akarjuk felépíteni.”
RAFF GYÖRGY KERESZTELY (1835)

AHOGY ARRÓL MÁR EGY KORÁBBI, 2017-ES CIKKÜNKBEN IS BESZÁMOLTUNK, A KÖZÉP-DUNÁNTÚLI VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG MŰKÖDÉSI TERÜLETÉN AZ UTÓBBI IDŐBEN A HÓDOK ELTERJEDÉSE UGRÁSSZERŰEN MEGNÖVEKEDETT. AZ ESETLEGES EZZEL EGYÜTT JÁRÓ PROBLÉMÁK IS MINDINKÁBB ELŐTÉRBE KERÜLNEK. A JELENSÉG NEM EGYEDÜLÁLLÓ, AZ EGÉSZ ORSZÁG TERÜLETÉN TAPASZTALHATÓ.

Az eurázsiai hódot (*Castor fiber*) a XX. század elejére szinte teljesen kiirtották Európából. A sorozatos vadászatok következtében állománya kb. 1200 példányra csökkent. A WWF Magyarország 1996-ban hód újratelepítési programot szervezett, melynek eredményeként több hullámban telepítettek állatokat az ország területére, köztük a Duna gemenci szakaszára is. Azóta a populáció egyedszáma gyors növekedésnek indult, mostanra az egész ország területén megtalálhatóak az állatok.

Magyarországon természetes ellensége a hódnak nem igazán akad. Veszprém megyében 2017. évben 14 aktív helyszínt tartottunk számon, ez mára 94-re duzzadt. (Bár megeshet, hogy sem akkor, sem most nem sikerült fellelni az összes családot.) Ismeretes azonban számos felhagyott helyszín is. A Veszprém Megyei Szakasztechnökség 2019. év első feléig tett megfigyelései alapján az állomány becsült mérete a működési területen megközelítőleg 450 példányból állhatott. Mint minden rágcsló, a hódok populációjának egyedszáma is addig növekszik, ameddig a terület eltartóképessége engedi. Senki sem tudja biztosan, hogy a tapasztalt állomány-növekedés meddig tart. Azonban a szakasztechnökség működési területén a populáció eddigi robbanásszerű növekedése 2020-ra lassulni látszik. Feltételezhetően a tavalyi száraz év nem tett jót az állományoknak.

Hódpopuláció alakulása az élelemforrás függvényében
forrás: PARKER és ROSELL (2012)

Opportunista állatok, azaz a mindenkori helyzethez alkalmazkodnak, egyben a hódok generalista növényevők, „válogatós generalisták”. Egy területen a meglévő vegetációból mindig a lehető legkönnyebben hozzáférhető növényfajokból a számára legízletesebb flóraelemeket fogyasztja. Vegetációs időszakban inkább lágyszárúakkal táplálkozik, szívesen fogyaszt gazdasági kultúrnövényeket. Szelektív táplálkozása során télen elsősorban a puhafafajokat fogyasztja. Nem kedveli a gyors folyású, köves patakokat, ennek ellenére ezeken az élőhelyeken is megtelepszik. Szívesen költözik kisebb, nyugodt tavakba, például Pápateszéken a téglagyári tavakba. Kedveli a galériaerdőket, és a mezőgazdasági területekhez közeli élőhelyeket, de igen alkalmazkodó. Elviseli a számára nem ideális hatásokat, ugyanakkor ökoszisztéma mérnök faj. Nagymértékben hajlamos tudatosan átalakítani saját környezetét a számára megfelelő állapotúvá. Ez sok esetben a probléma forrása lehet.

A vízügy számára nem kellemes a hódok jelenléte. Kidöntik a patakmenti fákat, amikből gátakat építenek a vízfolyásokra, hogy a megfelelő vízmélység rendelkezésükre álljon, illetve a parthoz távolabbi élelemforrás elérhetővé váljon. Akár tarrágást is végezhetnek egy számukra kedvelt erdőben. Gátolják a vizek zavartalan levezetését, megváltoztatják az áramlási viszonyokat és megnehezítik a fenntartási munkákat. Sokhelyütt a kisvízfolyásokon nem okoznak jelenlétükkel problémát, ám egyes esetekben, például

településekhez közel nem szerencsések a nagyméretű torlaszok a patakokban. A Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatósághoz is érkeztek már kérések az állatok által épített gátak elbontásával kapcsolatban. Fenntartási munkálatok, kaszálások során a beszakadó üregek szintén nehézséget és károkat okoznak akár a fenntartógépekben is. A beszakadt rézsút pedig helyre kell állítani. Elsőrendű védvonalakba vájt nagyméretű üregeik a töltések állékonyságát ronthatják, növelve ezzel az árvízi kockázat esélyét.

A kialakult helyzetet ismertették a Magyar Hidrológiai Társaság XXXVII. Országos Vándorgyűlésén is, ahol négy, a hódokkal kapcsolatos előadás is elhangzott. Még abban az évben, 2019 decemberében a Magyar Természettudományi Múzeumban konferenciát rendeztek, ahol a résztvevők előadássorozatot hallhattak, és ajánlásokat is tehettek az információk fényében. Megtudhattuk többek között, hogy Magyarországon jelenleg akár 10 000 példány is élhet. A résztvevők között képviseltette magát több megyei Kormányhivatal, Nemzeti Park és Vízügyi Igazgatóság, továbbá az Országos Vízügyi Főigazgatóság is.

A hódok egyre többször kerülnek a figyelem előterébe. Az ország különböző pontjairól származó több rövid újságcikk témaként is szerepelnek. A Pannon Egyetem is érdeklődik az állatok és az általuk okozott vízminőségi kérdések iránt, továbbá szakdolgozók, magánemberek figyelmét is felkeltette tevékenységük.

Eurázsiai hód (*Castor fiber*)
forrás: KDTVIZIG
Veszprém Megyei Szakasz mérnökség

Magyarországon az eurázsiai hód védett. Az iránymutató jogszabályok az 1996. évi LIII. törvény a természet védelméről, illetve a 348/2006. (XII. 23.) Kormányrendelet amely a védett állatfajok védelmére, tartására, hasznosítására és bemutatására vonatkozó részletes szabályokról szól. A rendelet értelmében hasznosításnak minősül „a védelemben részesülő állatfaj egyedének bármilyen igénybevétele, amely az egyed élettevékenységét, túlélési vagy szaporodási esélyeit, fennmaradását befolyásolja”. Így a hódokkal kapcsolatos mindennemű (nem állományszabályozással kapcsolatos) intézkedés hasznosításnak minősül, amihez a területileg illetékes természetvédelmi hatóság engedélyre van szükség. A tapasztalat azt mutatja, hogy az engedélyezési eljárás hosszadalmas és bonyolult. Új keletű ügýtípusként a legtöbb kormányhivatal dolgozójának egyelőre nincs sok tapasztalata ilyesfajta ügyekben, továbbá a jogi-szabályozási háttér sincs felkészülve erre. A rendeletet elsősorban a védett állatfajok (és származékaik) kutatására, befogására, tartására, alkották. Főként madarak, denevérek és állatkerti állatok egyedeire.

A védett állatokkal kapcsolatos engedélyt csak nyomtatványon keresztül lehet kérelmezni, amelynek hódok esetében néhány irreleváns

pontja is van. Ilyen például a kérelem tárgyát képező állatra vonatkozó egyedek száma, amit csak megfelelő monitorozás után lehet becsülni. Gátló tényezőnek számít, hogy költségvetési szerv esetén szükséges megfelelő végzettséggel és gyakorlattal rendelkező felelős személyt megnevezni (a dokumentumok meglétét igazolni is kell). Megfelelő felelős személy hiányában a költségvetési szerv részére nem adható ki az engedély. Magánszemélyek, gazdálkodók esetében valószínűleg a helyzet még kilátástalanabb. Ezért is tapasztalhattunk sokfelé (véltetőleg) illegális bontásokat. Sőt, élvefogó csapdát is találtunk már Bakonyoszlópon a Dudar-patakba kihelyezve a gyanútlan hódoknak szánva.

A hódgátak elbontása a vízfolyások medréből a víz zavartalan levonulási lehetőségének megteremtése érdekében, továbbá a mederfenntartási munkálatok elvégzése érdekében a vízfolyást kezelő feladata. A munkálatok elvégzése közérdek, és nem jár az adott állatfaj természetes állományának tartós sérelmével. Közösségi érdekű védett faj esetében a keletkezett károk és költségek nem háríthatóak át más szervezetre, a károsultnak saját magának kell azt viselnie.

Gátbontás előtt Bornát-ér, Románd
2020.03.19.

Gátbontás után Bornát-ér, Románd
2020.03.26.

UTÁNA

Mindezek fényében a Veszprém Megyei Szakaszmerőnség hasznosítási engedélyt kérelmezett az eurázsiai hódra, melyet a hatósággal tartott közös helyszíni bejárás után meg is kapott. Az engedély csak az állatok zavarására és általuk épített torlaszok elbontására irányul. Egyéb intézkedésekre külön engedélyt kell kérelmezni. A határozat tartalmaz természetvédelmi előírásokat, mint például előre bejelentési kötelezettség, vagy éves jelentés az elvégzett tevékenységekről. Limitálva van az elbontható gátak és várak száma, illetve tilalmi időszak került meghatározásra, ami alatt a riasztási tevékenység végzése szigorúan tilos.

Az engedélyt az igazgatóság kezelésében lévő vízfolyásokra szükséges volt kérelmezni a Veszprém Megyei Kormányhivataltól és a Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivataltól egyaránt. A két engedély tartalma hasonló, de jelentős eltéréseket is lehet bennük felfedezni. Ez is mutatja, hogy a hatóságok között nincs feltétlen összhang e területen.

Az engedélyk megszerzése után a Veszprém Megyei Szakaszmerőnség hódgátakat bontott szomszédos területtulajdonosok kérésére és fenntartási munkálatok gond nélküli elvégzése érdekében. Az év első felében megbontásra került a szakaszmerőnség részéről összesen 13 db hódgát és 1 db vár. Bontást

végeztünk többek között a Torna-patakon Ajkához közel, továbbá a Bornát-éren Romándnál. Az utóbbinál a patak megközelíthetősége miatt csak kézi erővel tudtuk a gátakat megbontani, akárcsak a Bitva-patakon Ganna és Döbrönte között. A munkálatok során egyetlen állat sem sérült meg. Szemmel láthatóan nem szenvedtek károkat.

A bontási tapasztalatok vegyesek. A legtöbb esetben az állatok a gátak visszaépítését hamar megkezdték, ezért is volt szükséges a rendszeres bontás például a Dudar-patakon Bakonyoszló határában. Megesett azonban, hogy a hódok megelégtették a beavatkozást, és inkább továbbálltak, ahogy tették ezt a Bornát-éren Gic-Hathalompusztánál is.

A jogi procedúrák megkönnyítése érdekében szükséges és célszerű lehet a jogszabályok módosítása. Egyértelmű, hogy Magyarországon a hód színesíti az élőhelyeket, növeli a biodiverzitást. Egyes esetekben jelenléte előnyös is lehet, ugyanis a gátak csökkentik a medrek túlmélyülését, továbbá pozitív irányba befolyásolhatják a vízvisszatartást. Azonban a területeket degradálhatják, és a károkozás is egyértelmű. Van, ahová való a hód és van, ahová nem.

ELŐTTE

Gátbontás előtt Dudar-patak, Bakonyoszló
2020.01.28.

Gátbontás után Dudar-patak, Bakonyoszló
2020.02.18.

UTÁNA

PROJEKTJEINK

FORDULÓPONTOK EGY TÓ TÖRTÉNETÉBEN

Írta: Szegedi Imre (Innotéka Magazin)

A VELENCEI-TAVI PARTFAL KOMPLEX FENNTARTHATÓ REHABILITÁCIÓJA CÍMET VISELŐ PROJEKTÜNK FOLYAMATOSAN AZ ÉRDEKLŐDÉS KÖZÉPPONTJÁBAN ÁLL. NEM CSODA, HISZEN A TÓ A BALATON UTÁN A LEGKEDVELTEBB VÍZPARTI TURISZTIKAI CÉLPONT, LEGYEN SZÓ FÜRDŐZÉSÉRŐL, SPORTOLÁSÉRŐL VAGY TERMÉSZETJÁRÁSÉRŐL. DR. CSONKI ISTVÁN IGAZGATÓ ÚR A VELENCEI-TÓ TÖRTÉNETÉNEK MINTEGY MÁSFÉL ÉVSZÁZADDAL EZEŐTTI FORDULÓPONTJÁTÓL KEZDŐDŐEN EGÉSZEN NAPJAINKIG VETTE SZÁMBA A LEGFONTOSABB ESEMÉNYEKET, MELYEK A TÓ ÉS KÖRNYEZETE MEGÚJULÁSÁNAK ÉRDEKÉBEN ZAJLOTTAK ÉS ZAJLANAK JELENLEG IS. A TOVÁBBIAKBAN AZ INNOTÉKA MAGAZIN CIKKÉT OLVASHATJUK.

A mindössze 10-12 ezer éves Velencei-tó újkori történelmének egyik legfontosabb eseménye az 1863-as nagy vasútépítés volt, amikor a tavat és az attól délre eső hatalmas nádas kettészelte a sínpálya. A nádas lassan feltöltődött, a tavat ellenben lassan felfedezte a nagyközönség, Gárdonyban például 1907-ben jelent meg az első fürdővendég. Egy 1914-es beszámoló szerint két forrás táplálta az állóvizet. Az onnan nyert iszappal kezelték a székesfehérvári betegeket, illetve az iszap gyógyító erejével magyarázták, hogy a Velencei-tavi halászok nem voltak reumások. 1914-ben jelölték ki a fürdésre alkalmas déli és keleti, valamint a fürdésre alkalmatlan északi régiót. 1920-tól egyre több „kisember” járt le a fővárosból a könnyen elérhető és olcsó fürdőhelyre. „1935-re elkészült a balatoni út, megindult az autós forgalom. Egyre többen érkeztek, de az alapelv akkor az volt, hogy nem

a tavat alakították az emberhez, hanem az ember igényeit igazították a tó adottságaihoz. Nem kotorták ki például a partközeli medret, hogy hamar mélyüljön a víz, hanem hosszú stégeket építettek, amelyeknek a végéről kellő mélységű vízbe ereszkedhetett a fürdőző. A tó felületének kétharmadát akkor nádas borította, a parton elvéve épült védmű” – mondta dr. Csonki István igazgató.

1962-ben új korszak kezdődött. A nyugati, északi részen a természetvédelmi szempontok voltak az elsődlegesek, az üdülés a déli és a keleti részre korlátozódott. A fürdőzők érdekeit szolgálta a partvédő művek kiépítése, illetve a nádasok megritkítása. Hamarosan megjelentek a horgászok, fellendült a vízi élet – utóbbi miatt fejlesztették a kikötőket. A tóból jelentős részt feltöltöttek: ahol a századelőn sekély vízben lehetett pancsolni, ott most utcák, házak és kertek vannak. 1987-ig több mint 17 kilométer

Hidro telep - függőleges partvédő építése

Rézsús partfal építése a Hidro teleptől nyugatra

hosszú partfal épült, illetve tízmillió köbméternyi iszapot termeltek ki a tóból. Ennek az időszaknak az eredménye két mesterséges sziget kialakítása: a Cserepes-sziget és a Velencei-sziget. Összességében 1987-re a nádasok kiterjedését meghaladta a nyílt vízfelület területe.

A tó fejlődése azóta töretlen. Egyre több a nyaraló, illetve mind több a tó körül tartósan letelepülő ember. Gyönyörű sétányok, szoborparkok, biciklitak találhatók a szinte teljes egészében körbejárható vízfelület körül. Az igényes nyaralók mellett azonban nagyon sok a lerobbant, szocreál épület. Hasonló mondható el a 40-50 éve épült part menti védművekről is, illetve a csónakkikötők környezete is elhanyagolt. A sok horgász és látogató nagy mennyiségű szerves anyaggal terheli meg ezeket a helyeket, és ez nyaranta jelentős algaképződést okoz. A tavat tápláló Császár-víz és a leeresztő Dinnyés-Kajtori-csatorna egyaránt a tó nyugati oldalán, egymás alatt található, ezért a keleti medence szikes vize csak korlátozottan tud cserélődni, azaz a terület gyakorlatilag lefolyástalan. Valamit tehát tenni kell a tóval. A szakemberek komplex tervvel álltak elő, ami a települések vízügyi gondjainak megoldása mellett a két víztározó korszerűsítését és a tó turisztikai célú fejlesztését egyaránt magába foglalta – a végösszeg 30 milliárd forint lett. Megfelelő források híján ebből végül 14 milliárd forintos fejlesztés valósult meg, ami kizárólag a tó közvetlen fejlesztését segíti.

A Velencei-tavi partfal komplex fenntartható rehabilitációja – KEHOP-1.3.0-15-2016-00015 azonosító jelű, 2016 óta futó fejlesztés része

az északi partról érkező kisebb vízfolyások által szállított nagy mennyiségű hordalék megfogása. Medret szélesítettek, olyan helyet alakítottak ki, ahonnan ki tudják termelni a felesleges anyagot.

A befolyó vízfolyások öbleiben és a nádasok közötti csatornáknál kialakult iszapfelhalmozódások jelentős mennyiségű szerves anyagot, nitrogént és foszfort tartalmaznak. „A náddal borított részekben a víz áramlását segítő öbölkotrásokat végzünk, a kiemelt iszapból madárfészkelő helyeket alakítunk ki, illetve a csónakkikötők medréből is eltávolítjuk a felesleges anyagot. A leglátványosabb fejlesztés azonban a partfal-rekonstrukció. Nem lesz hosszabb a kiépített rész, sőt, egyes helyeken elbontjuk a betonelemeket” – tájékoztatót dr. Csonki István.

Vendégmólók bontása a velencei csónakkikötőben

Mederkotrás Agárdon, a MOHOSZ-kikötőnél

Hordalékfogó tározó rekonstrukciója

A Velencei-tavon az elmúlt évtizedek során a halak ívására alkalmas partszakaszok szinte teljesen megszűntek, így fokozott figyelmet kell fordítani a még ívásra alkalmas partszakaszok megóvására. Ezt a célt szolgálja a még kiépítetlen partfalú szakaszokon hat természetes ívóhely és két fenntartható elven működő halbölcső kialakítása. Az ívóhelyek és halbölcsők kialakításával a halak szaporodásukhoz természetközeli élőhelyet találnak, a sekély víz és vízpart számos élőlénynek nyújt majd táplálkozó- és szaporodóhelyet. A koncepciót a Magyar Országos Horgász Szövetség

(MOHOSZ) munkatársai dolgozták ki, de támogatás híján az elképzelésből nem lett semmi. Ezt a programot emelték be a vízügyesek; az ívóhelyek és a halbölcsők működtetését a jövőben a MOHOSZ végzi. A halakon kívül a vízügyi szakemberek a természetvédekkel együtt különös figyelmet fordítanak a *tengermelléki káka* nevű növényfaj védelmére. A vörös könyves, azaz veszélyeztetett növényfaj példányai Európában itt élnek a legnagyobb számban. Csonki István szerint ökoturisztikai kuriózum, amelyet védeni kell, de egyúttal be is kell mutatni.

Csontréti-patak, mederburkolás

A projekt fedezetét a Kohéziós Alap és a Magyar Állam társfinanszírozással biztosítja, kedvezményezettje az Országos Vízügyi Főigazgatóság és a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság konzorciuma. Jelenleg a tervezett fejlesztések felénél tartanak, a várható befejezés 2021 nyara. Ám a munka azután sem áll le. A tervek között szerepel a tó medrének kikotrása, a vízparti települések vízrendszerének fejlesztése, a csapadékvíz-elvezető hálózat kiépítése. A cél, hogy a 21. századi igényeknek megfelelő vízfelület legyen a Velencei-tó, ahol a turizmus és a természetvédelem egymás mellett, zavartalanul létezik.

TÁJÉKOZTATÓ A RENDKÍVÜLI ÖNTÖZÉSÉRŐL

Írta: Szabó Krisztina

AZ IDEI ÉVBEN A BELÜGYMINISZTER 2020. ÁPRILIS 20. NAPJÁVAL HIRDETTE KI A TARTÓSAN VÍZHIÁNYOS IDŐSZAK KEZDETÉT, MELY NAPTÓL A VÍZHASZNÁLÓKNAK LEHETŐSÉGÜK VAN IGÉNYBE VENNİ A BEJELENTÉSKÖTELES RENDKÍVÜLI ÖNTÖZÉSI CÉLÚ VÍZHASZNÁLATOT, VALAMINT ÉLETBE LÉPTEK A VÍZKÉSZLETJÁRULÉKKAL KAPCSOLATOS SPECIÁLIS SZABÁLYOK IS.

A rendkívüli öntözési célú vízhasználat igénybevételeinek feltételeit a 72/1996 (V.22) Korm. rendelet 5. §-a tartalmazza, ahol az igénylés menete is meghatározásra került. A jogszabályváltozás a tavalyi évben, 2019. május 1-jén lépett hatályba.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara, az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság és az Országos Vízügyi Főigazgatóság tájékoztató plakátján minden fontos információ megtalálható a rendkívüli öntözésről:

BEJELENTÉSHEZ KÖTÖTT RENDKÍVÜLI ÖNTÖZÉSI CÉLÚ VÍZHASZNÁLAT

BEJELENTÉSHEZ KÖTÖTT RENDKÍVÜLI ÖNTÖZÉS:

A tartósan vízhiányos időszakban a vízhasználó bejelentése alapján, vízügyi engedély nélkül, egy alkalommal, rendkívüli öntözési célú vízhasználat lehetséges. Rendkívüli öntözési célú vízhasználatnak minősül a tartósan vízhiányos időszakban, közvetlenül felszíni vízből, ideiglenes szivattyúállással, legfeljebb 120 mm/hektár (1200 m³/hektár) vízmennyiség 100 hektár nagyságot meg nem haladó területre öntözési célból, legfeljebb megszakítás nélkül egy hónap időtartamig történő kiuttatása.

MIKOR ÉRVÉNYESÍTHETŐ?

Kizárólag a vízgazdálkodásról szóló törvény szerint kihirdetett **tartósan vízhiányos** időszakban, amelyet ez évben 2020. április 20. napján hirdettek ki a belügyminiszter a mezőgazdasági vízhasználók költségtérheinek enyhítése érdekében.

KIHEZ KELL A RENDKÍVÜLI ÖNTÖZÉST BEJELENTENI?

A rendkívüli öntözési célú vízhasználatot a területileg illetékes vízügyi hatósághoz írásban kell bejelenteni. Vízügyi hatóságként a területileg illetékes megyei katasztrófavédelmi igazgatóság jár el.

<https://www.katasztrofavedelem.hu/137/hatosagi-elerhetosegek>

VONATKOZÓ JOGSZABÁLY:

a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVIII. törvény
a vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet
a mezőgazdasági vízszolgáltatás díjképzési rendjéről szóló 115/2014. (IV. 3.) Korm. rendelet

Maximum 100 hektáros területen
Legfeljebb 120 mm/hektár, azaz 1200 m³/vízmennyiség
Kizárólag felszíni vízből, ideiglenes szivattyúzással
Legfeljebb megszakítás nélkül egy hónap időtartamra

NEMZETI
AGRÁRGAZDASÁGI
KAMARA

A BEJELENTÉSI ADATLAP (FORMANYOMTATVÁNY) TARTALMAI KÖVETELMÉNYEI

- a vízhasználó családi és utónevét, lakóhelyének, tartózkodási és értesítési helyének címét, ha a vízhasználó gazdálkodó szervezet, annak nevét, székhelyét, telephelyét, fióktelepét, képviselőjének nevét, cégjegyzékszámát vagy egyéb nyilvántartási számát;
- a vízkivétel helyét: helyrajzi szám, EOV koordináta vagy szelvényszám;
- a vízkivétel módjának meghatározását, továbbá a vízmérés módját;
- a vízkivétel időtartamát, kezdő és befejező időpontját;
- a kivenni tervezett víz mennyiségét: m³/nap és m³/hónap;
- a vízkivételi szivattyú kapacitását (teljesítmény szerint) és az üzemnapló vezetésének helyét;
- az öntözött terület nagyságát (hektárban megadva).
- A bejelentést a katasztrófavédelem által közzé tett bejelentő adatlapon teljesíthető. A bejelentést az elektronikus ügyintézés és bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CXII. törvény alapján a gazdálkodó szervezetek elektronikus, E-papír szolgáltatás igénybevétele, a természetes személyek akár postai úton is teljesíthetik.

A bejelentő lap az alábbi linkeken érhető el:

- OKF honlapján: <https://www.katasztrofavedelem.hu/284/vizugyi-szakterulet>
- NAK honlapján: http://www.nak.hu/images/Kamara/Bejelentolap_Katasztrofavedelem_20200421.pdf

MIT KELL CSATOLNI A BEJELENTŐ LAP MELLÉ?

- A bejelentéshez a vízkivétellel érintett felszíni víz kezelőjének hozzájárulását csatolni kell, amelyet akkor adja meg, amennyiben szabad vízkészlet rendelkezésre áll, továbbá ha nem veszélyeztetni a vízkivétellel érintett felszíni víz ökoszisztémáját és a egyéb vízgazdálkodási érdekeket, továbbá a hozzájárulásában megállapíthatja a vízkivétel feltételeit.
- A kezelői hozzájárulás hiányában folytatott vagy a hozzájárulásban foglaltaktól, valamint a bejelentéstől eltérő vízkivételre utaló adat esetén a vízügyi hatóság soron kívül ellenőrzést tart és a vízkivételt megtiltja.

A bejelentő lap az alábbi linkeken érhető el:

- OKF honlapján: http://www.ovf.hu/hirek-ovf/rendkivuli_ontozes
- NAK honlapján: http://www.nak.hu/images/Kamara/Bejelentolap_Vizugyigazgatóság_20200421.pdf

TOVÁBBI FONTOS TUDNIVALÓK

- A rendkívüli öntözési célú vízhasználat bejelentését követően a vízhasználat azonnal megkezdhető.
- Amennyiben a rendkívüli öntözési célú vízhasználat időtartamát követően is szükséges az öntözés, úgy a további öntözéshez egyszerűsített öntözési célú vízhasználatról szóló vízügyi üzemeltetési engedély vagy öntözési célú vízkivételre jogosító vízügyi üzemeltetési engedély szükséges.
- Szakhatósági állásfoglalást nem kell csatolni, a vízügyi hatóság a bejelentés tartalmáról a növény- és talajvédelmi, valamint a környezetvédelmi és természetvédelmi hatóságot a bejelentés kézhezvételét követő nyolc napon belül tájékoztatja.
- A rendkívüli öntözési célú vízhasználat bejelentés szerinti gyakorlását a vízügyi hatóság a vízhasználat időtartama alatt a helyszínen ellenőrizheti.
- VKI:** A vízkészletjárulék fizetési kötelezettség díjmentes, azonban a rendkívüli öntözési célú vízhasználat során kivett vízmennyiséget fel kell tüntetni a vízhasználónak a vízkészletjárulék adatszolgáltatásában.
- VSZD:** A vízszolgáltatási díj fizetési kötelezettség. A mezőgazdasági vízhasználó a felhasznált vízmennyiséggel arányos változó díjat 2019. január 1. napjától teljes mértékben fizeti meg. A rendelkezésre állási alapdíj tekintetében: 2020. január 1-től a 40 %-át, 2021-től pedig a mezőgazdasági vízhasználó az 50 %-át fizeti meg, a fennmaradó részt pedig a központi költségvetés biztosítja hosszútávra is.
- A bejelentés mentes az igazgatási szolgáltatási díj alól, a bejelentéssel egyidejűleg 5000,- Ft illetéket kell fizetni az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény XIII. melléklete alapján.

Az információk tájékoztató jellegűek, a mindenkor hatályos jogszabályoknak kell megfelelni. - 2020. április állapot.

Forrás: <https://www.nak.hu/kiadvanyok/kiadvanyok/3347-bejelenteshez-kotott-rendkivuli-celu-vizhasznalatrol-tajekoztato/file>

Az idei évben a cikk megjelenéséig (2020. június 26.) Igazgatóságunk működési területén két vízhasználó igénylésére adtunk ki vízkezelői hozzájárulást, összesen 44,82 ha területre és 15 784 m³ kivehető vízmennyiségre vonatkozóan.

PROJEKTJEINK

CÉLUNK A BALATON VÍZMINŐSÉGÉNEK JAVÍTÁSA

Írta: Tamási-Zsohár Veronika

LASSAN BEFEJEZŐDIK A „PREVENTÍV INTÉZKEDÉSEK A BALATONT ÉRINTŐ VÍZMINŐSÉGI PROBLÉMÁK HOSSZÚ TÁVÚ FENNTARTHATÓ KEZELÉSÉRE” (KEHOP-1.3.0-15-2017-00018) CÍMŰ PROJEKT ELŐKÉSZÍTŐ TERVEZÉSI SZAKASZA. A BERUHÁZÁS A BALATON VÍZMINŐSÉGI ÉS -MENNYISÉGI ÁLLAPOTÁNAK JAVÍTÁSÁT CÉLOZZA MEG, ELSŐSORBAN A BALATON ÉSZAKI PARTJÁN BETORKOLLÓ KISVÍZFOLYÁSOKON ÉRKEZŐ HORDALÉK, USZADÉK ÉS SZERVES TÁPANYAGOK (NITROGÉN ÉS FOSZFOR FORMÁK) VISSZATARTÁSÁVAL.

DE MIÉRT IS VAN ERRE SZÜKSÉG?

A Balaton vízszintjét a klimatikus viszonyok határozták meg egészen a XIX. század közepéig, amikor is 1863-ban megépült a siófoki leeresztőzsilip, amely a vízszint hatékony szabályozásával jelentős változást hozott a tó életében. A zsilip megépítését követően a vízszintet jelentősen csökkentették, aminek következtében a tó térfogata a felére esett vissza. Ily módon a tó körüli mocsarak (a Zala folyó alsó szakaszán is) gyakorlatilag szárazra kerültek, a szabad vízfelületek eltűntek.

A tó vízszintjének szabályozása után indulhatott meg a betorkolló vízfolyások rendezése, a Balaton partvonalának kiépítése, a környező területek mezőgazdasági hasznosítása. Mindezen beavatkozások következtében a környező mocsarak vízminőség védő funkciója éppen akkor szűnt meg, amikor a fejlődő civilizáció a tóba folyó vizek minőségét folyamatosan rontotta.

A vízminőségi problémák felderítésére a világon egyedülálló mérési program indult a Zalán, valamint a tó vízgyűjtő területének más pontjain is. Az eredmények alapján megállapítható volt, hogy a Zala vízgyűjtőről

származó terheléseken kívül is jelentős negatív hatások érték a tavat, a déli és az északi részvízgyűjtők kisebb-nagyobb vízfolyásain keresztül.

Mindezen hatások enyhítésére az elmúlt három évtizedben – a Balaton védelmében és vízminősége javítására – számos intézkedés valósult meg. Több kisvízfolyáson – lehetőleg a torkolathoz közeli szakaszon – épültek olyan műszaki létesítmények (szűrőmezők, sankolók) melyek az adott részvízgyűjtőről származó hordalékot és felgyülemlett szerves tápanyagokat voltak hivatottak visszatartani. Azonban ezek a létesítmények mára már feltöltődtek, feliszapolódtak, illetve műszaki állapotuk oly mértékben leromlott, hogy létesítési céljuknak sok esetben nem felelnek meg, így szükség van reaktiválásukra, rekonstrukciójukra, a Balaton vízminőségének megőrzése és javítása érdekében.

A Projekt várható eredményei

A projekt megvalósítása során 11 balatoni vízfolyáson (Lovasi-séd, Kéki-patak, Örvényesi-Séd, Burnót-patak, Eger-víz, Tapolca-patak, KÖV csatorna, Kétöles-patak, Nemesvitai árok, Lesence-patak, Cinege-patak) történnek különféle beavatkozások: meglévő hordalékfogók, uszadékfogók felújítása, új műtárgyak építése, mederburkolat rekonstrukciója. Megvalósul a nádas szűrőmezők (Lovasi tározó, Lesence szűrőmező) reaktiválása is, melynek köszönhetően helyreállhat a szűrőmezők vízminőségvédelmi funkciója és ezáltal javul a tápanyag visszatartás határfoka. A Kis-Balaton Vízvédelmi Rendszer – amely a Balaton legnagyobb vízminőségvédelmi létesítménye – nagyműtárgyainak felújítása is megtörténik.

A Balatonba jutó tápanyagterhelés és a vízminőségvédelmi létesítmények határfokának folyamatos nyomon követése érdekében vízmennyiségi és vízminőségi monitoring állomások létesülnek.

A támogatás a megvalósított fejlesztések által elérhető eredmények fenntartása érdekében lehetőséget biztosít az igazgatóság fenntartó gépparkjának modernizálására, bővítésére is.

Ennek tervszerű végrehajtásához a projekt keretében közép- és hosszú távú fenntartási, gazdálkodási tervek készülnek.

A KEHOP kiemelt projektje

A Környezeti és Energiahatékonysági Operatív Program éves fejlesztési keretének megállapításáról szóló 1084/2016. (II. 29.) Korm. határozat kiemelt projektként tartalmazza a tervezett fejlesztést, ezzel is megalapozva a projekt szakpolitikai támogatottságát. A projekttel szembeni szakmai elvárás a Balaton vízminőségének megőrzése, annak javítása, a Balaton északi és déli partján lévő torkolati szűrőmezők állapotfelmérésén alapuló fejlesztési szükségesség meghatározásával, amely közvetlenül a Balatonba jutó tápanyagtöbblet helyben tartását, visszatartását teszi lehetővé.

A projektet az Országos Vízügyi Főigazgatóság és a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság konzorciuma valósítja meg. A beruházás teljes költsége 3,78 milliárd Ft, melyet az Európai Unió és Magyarország Kormánya biztosít vissza nem térítendő támogatásként.

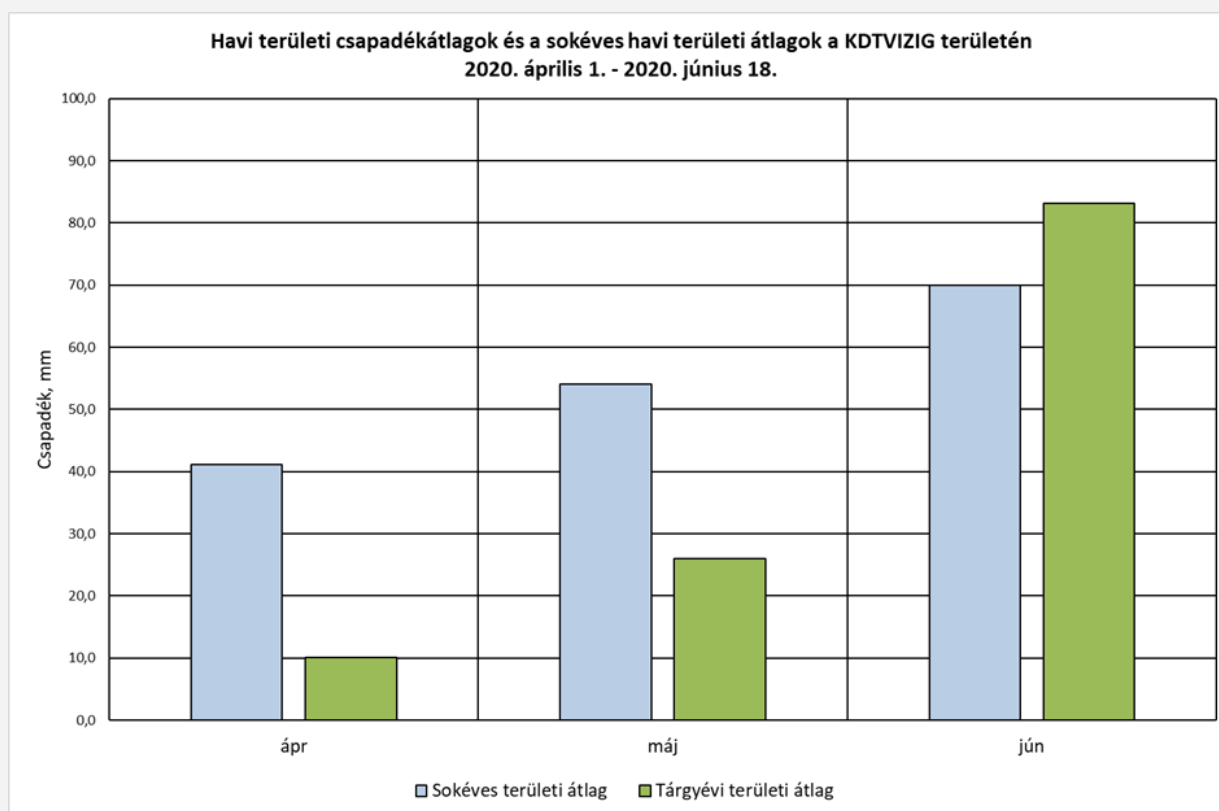
A projekt fizikai befejezésének tervezett napja: 2024. január 28.

HIDROMETEOROLÓGIA HELYZETKÉP KIKELET ÉS CSAPADÉKHÍÁNY

Írta: Varga Daniella

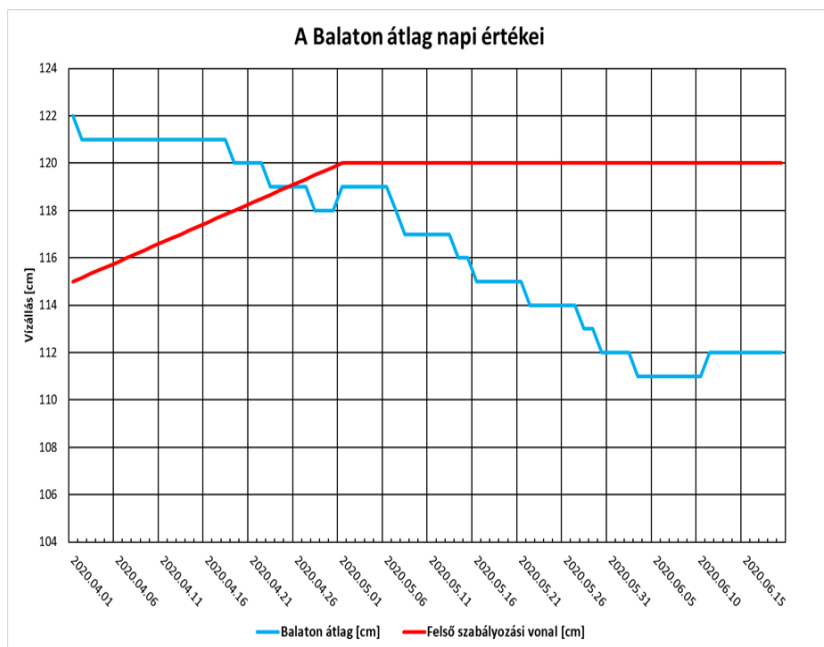
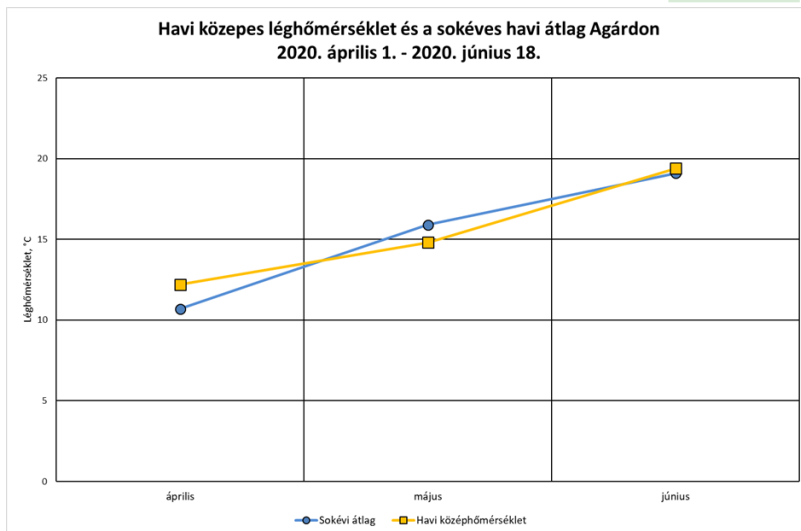
A 2020. április 1. és 2020. június 18. közötti időszakban igazgatóságunk működési területén átlagban 119,2 mm csapadék hullott, ami a sokéves területi átlag 72 %-át teszi ki. A havi csapadékösszegek áprilisban és májusban jelentősen elmaradtak a sokéves havi értékektől. Ezen hónapok közül kiemelkedően száraz volt az április, amikor is a havi csapadék területi átlaga 10,1 mm volt.

Nem meglepő, hogy ebben a hónapban mértük a legkisebb havi csapadékösszeget is. A bátai mérőállomásunkon 1,1 mm-nek adódott az április havi összeg. Ezzel szemben a fent említett időszak vége már bőven a zivatarszezonban helyezkedik el, így a nagycsapadékok is megjelentek igazgatóságunk területén a nyár kezdetével. Bár még nem teljes az időszak, de elmondható, hogy a legcsapadékosabb hónap a most elemzettek közül a június lesz. A cikk leadásáig a legnagyobb résznyi csapadékösszeget a kurdi állomásunkon mértük 118,5 mm-rel. A legnagyobb napi csapadékösszeget június 14-én mértük az Ósiben lévő hidrometeorológiai állomásunkon, ahol 24 óra alatt 67,6 mm eső esett. Mivel még csak június derekán járunk, annyi elmondható: ha a medárdi időjárás marad vendégségben a hónap végéig, akkor a június havi csapadék átlag a sokéves átlagot jócskán meghaladhatja. A fenti ábrán jól látszik, hogy Szent Iván hava csapadék tekintetében már most felülmúlta a sokéves átlag értékét.

Folytatódott a hőmérsékleti viszonyokat 2019. júniustól folyamatosan jellemző tendencia: az időszak legtöbb hónapja a sokéves átlagnál melegebb volt. Kivétel ez alól a május, amikor is a havi átlaghőmérséklet 1,1 °C-kal elmaradt a sokéves átlagtól. Ez köszönhető annak, hogy gyakori vendégeink voltak olyan légköri képződmények, amelyek sarkvidéki eredetű hideg levegőt szállítottak az országunkba.

A Balaton vízszintjét a vizsgált időszakban lassú csökkenés jellemezte. Ennek okai egyrészt a vízeresztés, másrészt a párolgás fokozott megindulása és a csapadékszegény hónapok (április és május) voltak. A június első felében érkező csapadékok azonban megállították a csökkenést, kis emelkedés is megfigyelhető a vízszintben.

A siófoki leeresztő zsilip március 20. és április 1. között volt nyitva. A felső szabályozási vonal alá április 28-án került a tó vízszintje.

A Dunán a 2020. április 1. és 2020. június 18. között fokozati vízszintet elérő árhullám nem alakult ki.

MOZGATÓRUGÓK A HÁTTÉRBE - 2. RÉSZ

Történelemről, nagy döntések indítékairól, a jelen értékeléséről

VÍZÜGYES PÁLYÁJÁT 1966-BAN KEZDTE A GYŐRI VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁGON. 1983-1992. KÖZÖTT A SZÉKESFEHÉRVÁRI IGAZGATÓSÁGON MŰSZAKI IGAZGATÓHELYETTES. A VÍZÜGYI MINISZTERIUMBAN VÍZÜGYI HELYETTES ÁLLAMTITKÁRI BEOSZTÁSBAN IRÁNYÍTOTTA A VÍZÜGYI SZOLGÁLATOT 10 ÉVIG, AHONNAN 2002-BEN VONULT NYUGÁLLOMÁNYBA.

AKTÍVAN KIVETTE RÉSZÉT A MAGYAR-NÉMET-HOLLAND VÍZÜGYI KAPCSOLATOK KIÉPÍTÉSÉBEN, SZÁMTALAN VÍZÜGYI VONATKOZÁSÚ PUBLIKÁCIÓJA JELENT MEG E TÉMÁBAN. TÖBB HAZAI ÉS KÜLFÖLDI ELISMERÉSBEN RÉSZESÜLT.

KÉT LEVELET TART NAGY BECSBEN: AZ EGYIK KÉZZEL ÍROTT – ATYAI, BARÁTI HANGVÉTELŰ –, AMELYET 1999-BEN KAPOTT KARÁSZI KÁLMÁN NYUGALMAZOTT IGAZGATÓTÓL ABBÓL AZ ALKALOMBÓL, HOGY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMKERESZT KÖZÉPKERESZTJE (POLGÁRI TAGOZAT) KITÜNTETÉSBEN RÉSZESÜLT.

A MÁSIK 2002-BŐL, SCHAMSCHULA GYÖRGY NYUGALMAZOTT VÍZÜGYI MINISZTERÉ, AKI – TÖBBEK KÖZÖTT A SZOLGÁLAT MODERNIZÁCIÓS ÁTSZERVEZÉSÉBEN KIFEJTETT MUNKÁJÁÉRT – „EGY ORSZÁG, SZAKMA ÉS A VOLT MINISZTER NEVÉBEN” FEJEZTE KI ELISMERÉSÉT NYUGÁLLOMÁNYBA VONULÁSA ALKALMÁBÓL.

BESZÉLGETŐPARTNERÜNK: DR. HAJÓS BÉLA NYUGALMAZOTT VÍZÜGYI HELYETTES ÁLLAMTITKÁR.

RIPORTER: HORVÁTH EMIL. (A CIKK ELSŐ RÉSZÉ AZ AQUA MOBILE ELŐZŐ SZÁMÁBAN JELENT MEG.)

(...) Lényegében emiatt indult el a vízlépcső tervezés, de a gazdaságosságot a hajózás oldaláról nehéz lett volna kimutatni, ezért energia irányába vitték el, és egy energia termelésre optimalizált vízlépcsőt terveztek üzemvíz csatornával. Adott a Duna természetes esése, amiből közel vízszintesen vezetik ki (Cseh)szlovák oldalon Gabčíkovoig. Ott, 10 méteres mélységet elérve viszik rá a turbinákra, onnan pedig műcsatornán vezetik tovább. A vízmegosztási megállapodás szerint a főmederbe 50 m³-t terveztek a legkisebb vízhozamnál – ami nem „támasztotta” volna a talajvizet, vagyis nem akadályozta volna meg annak leszívását. Ennek ellensúlyozására, a Szigetközben felszíni öntözést terveztek. A napi energiatermelés reggel és este történt volna, ún. csúcsra járatással: ekkor engedték volna le a felduzzasztott vizet. Nagymarosnál is terveztek egy csúcsüzemű tározót, Dobogókőnél pedig, a hegyen, energiatározót terveztek, ahová szivattyúkkal juttatták volna fel

a vizet.

Elkerülhetetlen (volt) a Duna vízlépcsőzése, de amikor Mosonyi professzor kidolgozta ezt a tervet, ehhez hozzátartozott három vízlépcső a magyar szakaszon: Adony, Fadd és Mohács. Voltak ellenérvek, hogy ha megépül Bős-Nagymaros, a medersüllyedés tönkretesz az ivóvízbázist. Az eltelt 25 év bizonyította, hogy az ivóvízbázisok nem sérültek. Először is a győri vízellátás nem parti szűrésű, hanem mélyfúrású kutakra alapozódik, viszont Komárom és Esztergom térségében vannak ilyen jellegű problémák, de ezekről senki nem beszél. Ha megépül Nagymaros, valóban veszélyeztetve lettek volna – mármint az adonyi és faddi lépcsők nélkül – a pesti kutak a medermélyülés miatt.

De ezt akkor senki nem gondolta át. És egyszer felvetődött, hogy nézzük meg a Rajnát. 1979-ben küldtek ki Németországba Mosonyi Emil professzorhoz, ami – politikailag – nem volt egy veszélytelen vállalkozás, de akkor nem is észleltem,

megtisztelőnek vettem és szakmailag is nagyon nagy dolognak tartottam. Az ottani vízépítési intézethez – a hazai VITUKI-nak megfelelő (Vízgazdálkodási Kutató Intézet – a szerk.) –, amit ő irányított. Szakmailag és emberileg felsőfokban tudok róla beszélni. A Műegyetemen engem már nem tanított, de a neve ott volt a műegyetemi professzorok között. Mai napig nem világos, miért távolították el, 36 éves volt, fiatal akadémikus, rendkívül nagy koponya. 93 éves korában halt meg Schaffhausenben. Emil bácsi soha nem kritizálta a korábbi terveket, hanem olyan irományokkal látott el engem, amiből le lehetett vonni a következtetéseket. Az erről készült úti jelentésem alapján a korabeli Vízügyi Közleményekben megjelent egy cikkem, amit elhallgattak, de nekem ebből problémám nem lett, semmilyen politikai atrocitás nem ért. Viszont ez volt az oka, hogy 1992-ben engem a minisztériumba vezényeltek.

Amikor teljesen váratlanul, megbuktatták az akkori kormánybiztost, Sámsondi Kiss Györgyöt, a zöldek az én (németországi) tanulmányomat használták fel a megbuktatására, azzal

a felkiáltással, hogy Hajós Béla is megmondta. Így kerültem én képbe, és esély sem volt arra, hogy nemet mondjak.

Siklós Csaba miniszter azzal fogadott, hogy ha ő délig nem tud megnevezni valakit, aki átveszi Sámsondi munkáját, akkor ő belebukik. Komoly dilemma elé állítottak, kértem a pontos feladat meghatározást, amiben inkább csak műszaki feladatok voltak. Politizálnom nem kell, mondták. Ez nem így lett, mert a bizottsági üléseken borzasztó légkör uralkodott. Mire én bementem, megvolt a határozat, hogy a szlovákokkal fel kell mondani a szerződést, és csak a – az akkor már 90%-ban kész – művek bontásáról tárgyalhatunk. Közben a vízügyi igazgatóknál elindult a „pályázatosdi” az igazgatói beosztásokért – ez is egy érdekes történet. Ahol volt több pályázó, ott le is váltották az igazgatókat. Néhány, 60 év fölötti igazgatónak sugallták, hogy pályázzanak, és aztán megalázták őket...

Ez volt az a bizonyos „papírtigris” – „C”-variáns –, amiről a magyar fél az utolsó pillanatig nem akarta elhinni, hogy megépül.

A professzor úr minden címét visszakarta, de ebben az ügyben nem tudott, vagy nem akart nyilatkozni. Az ügy túlpolitizált volt, emiatt nem hallgatott rá Antall József. Igazából a kormánynak fogalma sem volt, mit kell, szabad tenni. Így „sikerült” eltereltetnünk a Dunát a szlovákokkal, és a hágai pert el is veszítettünk. Egy ponton nyertünk, hogy nem volt jogában a szlovákoknak elterelni, de joguk volt megépíteni, hanem az elterelés előtt tárgyalni kellett volna a két félnek – dodonai döntés. Nagymarost le kellett bontani. Egyébként Nagymaros kiválasztása műszakilag abszolút indokolt volt, de abban a történelmi környezetben lehet, hogy kellett volna valami kompromisszum a megvalósításban.

Rendkívül súlyos problémákat kellett megoldani. A feladat az volt, hogy megakadályozzuk a mellékágak kiszáradását. Ez azt jelentette, hogy a mellékágak alsó felét le kellett zárni, a felsőt pedig kinyitni, és fönről, a dunacsúnyi vízlépcsőtől adni be vizet a fenékgátakkal ellátott mellékágakba. Azonnal előálltunk a *fenékküszöb* tervével, de a zöldek három évig hagyták „aszalni” a mellékágakat. Mire a Horn-kormánnyal el tudtuk fogadtatni, addig szivattyúzni kellett, vacak dízel szivattyúkkal – a természetvédelmi magterületen!

A holtágak rendezését a rossz vízmegosztás következtében a szlovákokkal közös munkává kellett volna tenni, úgy, hogy a költséget mi viseljük, miközben a hasznosítás ottmaradt – a kedvezőtlen hágai döntés következtében is. Szlovák oldalon a mellékágak vízellátása sokkal könnyebb, mert ott magas vezetésű csatornázással vezették ki a vizet.

Az alvízen – ami most Gabčíkovo – elkezdődött a főmeder mélyülése, és halad lefelé. A torkolati duzzasztó hiányában a Duna mederrel együtt süllyed a Mosoni-Duna és a Rába medre. Mindezeknek az az oka, hogy nincs hordalék utánpótlás. Ezt a Rajnán úgy oldották meg, hogy évente több mint 100 ezer m³ kavicsot hordanak

be közvetlenül az utolsó vízlépcső alá, ami horribilis összeg.

Összefoglalva: nem lett volna szabad az eredeti terveket egy az egyben megvalósítani, de még nagyobb hiba volt így kiszállni belőle. A nagymarosi bontási és helyreállítási munkának miniszteri biztosa voltam. Itt egyetlen eredmény volt, hogy sikerült a közműalagúttal összekötni Nagymarosnál a két partot. Szerintem a helyreállítás jól sikerült, de a közműalagútért feljelentettek bennünket, azzal a váddal, hogy újraépítjük a vízlépcsőt.

Akárhogy kerülgetjük, a politika feladata lenne, hogy ebből valamifajta jó megoldás szülessen.

A Műegyetemen egy előadáson, néhány éve megkérdezték tőlem: mi a megoldás? Durva dolgot mondtam: ahogy Mózes 40 évig vándorolt a népével és ő már nem élte meg, hogy beérjenek a Kánaánba...

Azért voltak üdítő kivételek, Katona Kálmán miniszter becsülte a szolgálatot.

Igen, de azt kell mondjam, nem látványosan. Tulajdonképpen szerencsénk volt a miniszterekkel. Siklós Csaba után, a már említett levél tanulsága szerint jó kapcsolatom volt Schamschula Györggyel is, pedig őt egy kicsit más stílusú embernek tartják. A tervezett fenékküszöb tervét ő terjesztette a parlament elé, amit Boros miniszterelnök úr kénytelen volt levenni a napirendről a politikai támadások miatt.

A Horn-kormány vízügyi minisztere Lotz Károly lett, aki műszakilag tisztában volt a helyzettel és nyíltan meg tudtuk vitatni a problémákat. Korrektül tájékoztatott, hogy mit tud a pártján átvinni. Erre az időszakra esett a szerencsétlen Nemcsók-féle tárgyalássorozat a szlovákokkal, amibe aztán a győri vízügyi igazgató bukott bele. Közvetlen a parlamenti választások előtt, rossz helyzetfelismerés miatt, „túlhajtottak” egy megegyezést, ami lényegében deklarálta azt, hogy a szlovákoknak mindenben igaza van, mi pedig teljesen megalázva jöttünk ki belőle, amit aztán annulált az első Orbán-kormány.

A fenékküszöbvel kapcsolatos műszaki javaslatom tekintélyt adott, és valószínűleg ennek köszönhetem, hogy nem került sor a már említett igazgató mellett más személyi változásokra, pedig benne volt a pakliban. Az új vízügyi miniszter Katona Kálmán lett, aki az 1998. novemberi felső-tiszai árvízen ismerhette meg a vízügyet és a vízügyeseket, védekezés közben.

Ezzel kapcsolatban hadd mondjam el egy személyes élményemet.

Akkor, 1998 novemberében a tiszacsécsi homokzsákrakásos akció idején kaptam az „árvízi Hajós” nevet.

Az történt, hogy a közigazgatási államtitkár telefonált, hogy menjek Nyíregyházára. Majd közben szólt az ottani igazgató, Fazekas László, hogy itt és itt találkozzunk, mert folyik át a víz a Tisza-töltésen és nincs védekező. A helyszínen megállapítottuk, hogy a gát stabil, vékony átfolyás alakult ki a koronán és a rézsűn. Közben megérkezett az igazgató jó ismerőse, Végh tábornok vezérkari főnök – 200 katonával. Az átfolyás egyik végén én, a másikon a vízügyi igazgató állt – homokzsákon – és irányítottuk a katonákat a homokzsákrakásban. Nem volt veszélyhelyzet, de az RTL Klub élőben felvette és leadták.

A hír gyorsan szállt, mi Kisarban úgy hallottuk: itt van Hajós Béla és félcipőben rakja a homokzsákokot.

Másnap reggel – november 7-én – jött a miniszterelnök látogatóba, fogadtam, jelentettem és azzal kezdte, hol volt az előrejelzés, egyben közölte: nem kell hősködni, nem a tábornoknak kell állni a tűzvonalban, mert közben összeomlik a hátország. A félreértéseket elég hamar tisztáztuk, olyannyira, hogy ez az árvíz stabilizálta helyzetünket az egész kormányzati ciklusban. Katona Kálmán miniszter megszeretett

bennünket vízügyeseket, és nagyon jó kapcsolatban voltunk mindvégig minisztersége idején.

A tarpai szakadás 2001-ben, megváltoztatta a helyzetet...

Rövid időre. Akkor már Fónagy János volt a miniszter, akinek nyilvánvalóan, mint ahogy nekünk is kudarcot jelentett a szakadás, de a kitört vizek levezetési feladatainak szakszerű irányítása mellett sikerült tisztázni, hogy a jelenségek egyediek voltak, amelyekre nem lehetett felkészülni. Kétségtelen tény, hogy az árvíz utáni kitüntetések elmaradtak, viszont senkit sem váltottak le. Az utóbbi vonatkozásban nagy jelentőséggel bírt, hogy időben letettük az asztalra a már említett új Vásárhelyi-tervet.

Mostanában, főként a politikai közbeszédben, az a nézet terjed, hogy munkaalapú társadalmat építünk, miközben a világ fejlett országai a tudásalapú felé tartanak. Ha nincs tudományos kutatás, fejlesztés, innováció, azt a szolgálat is megérzi, és mintha már mutatkoznának ennek jelei. A VITUKI-t 2012-ben „beszántották”. Megtörténhetett, hogy egy nemzetközi téren is elismert kutatóintézetet megszüntessenek.

Egyre több helyről hallani: szükség van egy egységes vízügyi kutatási tudományos központra. Az említett konferencián előadóként jelen lévő Szöllősi-Nagy András drámaian fogalmazta meg, mi vár ránk tudományos háttér nélkül. Mi vezetett idáig?

Igen, ő egy nagyon szuggesztív előadó. A kérdésed első felére hadd ne válaszoljak, mert nem tudom mi a különbség, és nem is érzem szükségét, hogy állást foglaljak a tudás alapú és a munka alapú társadalommal kapcsolatban. Ami viszont a VITUKI-val történt, az egy gyalázat. Tulajdonképpen anyagilag vitték csődbe. Tudatosan. Az akkori FM államtitkár, egy dunai hajózhatósági tanulmány ki nem fizetésével buktatta meg anyagilag az intézményt: ez volt a végjáték.

De az előzmények messzebbre nyúlnak vissza. Egyértelmű, hogy egy spekulatív erő és szándék állt az ügy mögött, amire rávetült Bős-Nagymaros árnyéka. A 2010-es kormányváltás előtt, zavaros körülmények között a területet eladták, tehát kimondva-kimondatlanul, ennek a megszerzése volt a cél. És az eszköz az a bizonyos tanulmány volt. Hogy kellene egy vízügyi tudományos kutató központ, azzal maximálisan egyetértek. Egyetemi előfelvételis, koromban egy évig dolgoztam segédmunkásként ott: életem egyik legszebb éve volt.

Azt látom, hogy a felsőfokú oktatás, beleértve Baját és a Műegyetemet, ahelyett, hogy integrálódna, mintha egyre jobban szétválna. Nem beszélve, hogy a BSc és az MSc kapcsán különböző utakon lehet MSc-zni – én nem hiszem, hogy ez jó.

A szolgálatnak mindenkor voltak meghatározó egyéniségei, akik korszakokat jeleztek és voltak szakmai áramlatok, amik irányokat jelöltek ki. Ahogy a 19. század végén, Kavassay Jenő, aki a kultúrmérnöki hivatalokat hozta létre, megalapozva a későbbi vízügyi szolgálatot...

...majd Sajó Elemér...

igen,...majd a 20. század közepén Dégen Imre, aki 22 évig igazgatta a vízügyi szolgálatot, ami kimagasló eredményeket ért el...

Hogy mennyire, hadd mondjam el, hogy amikor lekerültem Győrbe, 1966-ban, megszervezték a termelési üzemeket. A politikai rendszerváltás előtt jóval, ő kivitte a kivitelezést a fő sodorvonalból, és erősítette a hatósági tevékenységet. A szakaszmérnökségi tevékenységet is felosztotta termelésre és hatóságra, de ez utóbbi nem működött, mert a hatósági jogköröket nem tudták jól elkülöníteni

a központtól. A termelés viszont virágzott, mert akkor volt pénz – a '65-ös dunai árvíz után vagyunk.

Volt szerepünk annak a rendszernek a megbuktatásában, és utána újbóli összevonásában. Dégennek volt igaza, nekünk nem volt igazunk. Csak nem volt jól végrehajtva az elképzelése. Ő annyira tudott előre gondolkodni, és féltette a hatóságot az összeférhetetlenségtől – hallottam több előadásban.

Akkor, a szocialista viszonyok között, miközben a munkanélküliség az üzemeken belül volt, nem tudtál hozzányúlni a létszámhoz, mint ma. Ez buktatta meg Dégent, ez bizonytalanította el az akkori legfelsőbb vezetést, aminek visszarendeződés lett a vége. Tulajdonképpen ez az előzmény adott erőt és ötletet arra, hogy ezt az utat válasszuk 1992-ben.

A rendszerváltás óta eltelt több mint egy emberöltő alatt megjelentek-e olyan személyek, szakmai, szellemi irányzatok a vízügyi szolgálatban, akik, amik fémjelzik ezt az időszakot?

Az átalakulásban nagyon fontos szerepe volt Zorkóczy Zoltánnak, Almássy Endrének és Starasolszky Ödönnek, Perecsi Ferencnek, akik, akkor 60 évesek voltak. A minél kisebb vérvesztéssel történő átalakítás volt a cél. A vezéregyéniség egyértelműen Zorkóczy Zoltán volt, aki egész szakmai pályáján árvizes volt, ezért a vízellátás-csatornázáshoz kevésbé értett. Mindezzel együtt, az ő személye lett volna logikus választás, de mint a Bős-Nagymarosi Iroda vezetőjét, különböző támadásoknak tettük volna ki, amit el akartunk kerülni.

Az igazgatók között két generációváltás is történt, egyszer 1990-ben a pályázatokkal, és a nyugdíjazásokkal. Az igazgatók között van egy utánpótlás-merítési lehetőség. Örömemre, szolgál, hogy az OVF élén álló Láng István, aki Győrben utódom volt, merítve víziges tapasztalataiból, bár egy kicsit más habitusú, mint mi voltunk: szerepe pozitív és biztató.

Vízügyi pályád 38 évet ölel fel, és ha beleszámítjuk, mai napig tart, hiszen helyi szinten műveled a szakmát. Az utóbbi ötvenvalahány évet nagyvonalakban milyen jellemző szakaszokra osztanád fel?

Én egy egységnek tekintem a rendszerváltás előtti korszakot, elsősorban Dégen Imre által fémjelezve, ami abszolút a megbecsülés és fejlődés jegyében telt el, az akkori viszonyok között. Fontosnak tartom, hogy azt az elvet, amit Dégen hangsúlyozott, hogy egy közepes árvíz kivédésére legyünk képesek és az tízezer ember; beleértve a munkanélküliséggel kapcsolatos politikai állásfoglalásokat, sikeresen abszolváltuk. A Bős-Nagymarossal kapcsolatos összeomlás, fél-háromnegyed évig tartott, de hát ez volt a rendszerváltás. Senki se tudta, hogy mi merre, mi se tudtuk. Erre is igaz az Antall-i mondás: „tetszettek volna forradalmat csinálni”. Mi sem csináltunk, hanem próbáltuk túlélni.

Rendkívüli módon nehéz időszak volt a környezetvédelemmel való tudatos „összeugrasztás”. 1988-ban szervezték meg a Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóságokat vízügyi vezetéssel, és szerintem használt a környezetvédők „szabadcsapatos” munkálkodásával szemben. De 1990-ben a vélt vagy valós sérelmeket elővéve, indított a jogászi

csapat különböző támadásokat a vízügy hatósági jogkörei ellen. Volt némi politikai tapasztalatuk, mert az első parlamenti ülésen mindjárt benyomtak egy olyan módosító indítványt, amit ők fogalmaztak meg, ami a hatósági jogköröket kezdte odaterelni a környezetvédelemhez, és az elkövetkező 10 évben minden kormány- és miniszterváltásnál ez megismétlődött. Mi nem veszítettünk egyetlen pozíciót, vagy jogkört sem, a hatásköri jegyzékben szerepelő pontot sem, de nagyon sok energiát vitt el az küzdelem.

Közben: Bős-Nagymaros kezelése, jöttek a rendkívüli árvizek. Ezzel együtt, ez az időszak a KHVM-en (Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Minisztérium – a szerk.) belül egy konszolidációs folyamat volt, amit a magam részéről megelégedettséggel, büszkén és bátran vállalok.

Utána egy kaotikus időszak következett, amelynek értékelése már nem az én feladatom.

ÚJ MUNKATÁRSAINK

Barbély Erzsébet	Igazgatási és Jogi Osztály	munka- és tűzvédelmi ügyintéző 1
Bényi Krisztina	Vízvédelmi és Vízugyűjtő-gazdálkodási Osztály	víziközmű referens
Gubián Ferenc	Fejér Megyei Szakaszmerőkség	csatornaőr 1
Halák Zoltán	Tolna Megyei Szakaszmerőkség	szerelőipari szakmunkás 1
Hammer Tamás	Árvízvédelmi és Folyógazdálkodási Osztály	geodéziai és térinformatikai referens

DUNA NAPI ELISMERÉS

Láng István főigazgató úr főigazgatói oklevelet adományozott **Gilián Zoltánné Mariannának**, a Fejér Megyei Szakaszmerőkség kiemelt funkcionális ügyintézőjének a Duna Nap alkalmából, magas színvonalú munkája, kiemelkedő szakmai teljesítménye és példamutató munkahelyi magatartása elismeréséül.

Marianna több mint 20 éve az Igazgatóság dolgozója, hozzáértéssel, felelősségtudattal irányítja a Szakaszmerőkség pénzügyi gazdálkodását. Vezetőként példamutatóan szervezi és ellenőrzi az adminisztrációs csoport munkáját, koordinálja a csoport és a Szakaszmerőkség más szervezeti egységekkel történő együttműködését. Javasolataival, kiemelkedő szaktudásával jelentős mértékben támogatja a szakaszmerő munkáját.

Az elismeréshez szívből gratulálunk!

Új belépőinknek és elismerésben részesült munkatársunknak gratulálunk, munkájukhoz sok sikert kívánunk!

AZ ELMÚLT IDŐSZAK OKTATÁSAI

Írta: Verpulácza Andrea

A KIALAKULT JÁRVÁNYÜGYI VESZÉLYHELYZET A KÖZÉP-DUNÁNTÚLI VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁGNÁL A TOVÁBBKÉPZÉSEKET IS ÉRINTETTE, A KÉPZÉSEK MEGVALÓSÍTÁSA APRÓBB MÓDOSÍTÁSOKAT, NÉHOL ÁTSZERVEZÉST IGÉNYELT.

A második negyedévben a tervezett jelenléti és tréning jellegű képzések sajnos nem valósulhattak meg, ebben az időszakban főként az Országos Vízügyi Főigazgatóság (OVF) és a Nemzeti Községi Egyetem (NKE) által biztosított e-learning képzésekre lehetett alapozni, hiszen azok teljesíthetők voltak személyes kontaktus nélkül is. Ezen képzések elérhetők voltak az alap-, közép- és felsőfokú végzettségű kollégák, valamint a vezető beosztású munkatársak számára is, illetve a képzések teljesíthetősége egy hónap helyett három havi időszaktól ölelt fel. Az e-learning képzések így 2020. április 1. és 2020. június 30. között biztosítottak lehetőséget arra, hogy a közalkalmazott kollégák eleget tehesse a továbbképzési kötelezettségüknek.

Az idei évben is sor kerül nyári szakmai gyakorlat megvalósítására, 19 fő középiskolás diák és 2 fő felsőoktatási hallgató tölti

a gyakorlati idejét Igazgatóságunkon. A diákok négy középiskolai és két felsőoktatási intézményből érkeznek.

A tanulókat a Vízrendezési és Öntözési Osztály, az Árvízvédelmi és Folyógazdálkodási Osztály, a Vízvédelmi és Vízügyi-gazdálkodási Osztály, a Vízügyi és Adattári Osztály, a Fejér Megyei Szakasztechnikus, a Balatoni Vízügyi Kirendeltség, valamint az Informatikai Osztály fogadja. Az érintett osztályok és egységek vezetőinek, munkatársainak ezúton is köszönöm a támogató közreműködést, amellyel a diákok szakmai tapasztalatainak gyarapításához, valamint a vízügyes szakma utánpótlás-neveléséhez járulnak hozzá.

ÚJRA NYITVA A MINIPOLISZ

Írta: Németh Tímea

A BUDAPEST SZÍVÉBEN, A KIRÁLY UTCÁBAN TALÁLHATÓ INTERAKTÍV CSALÁDI JÁTSZÓHÁZ VALÓDI KÜLÖNLEGESSÉG A CSALÁDI PROGRAMOK PALETTÁJÁN. A GYEREKEK A FELNÖTTEK SZEREPÉBE BÚJVA PRÓBÁLHATJÁK KI AZOKAT A HELYZETEKET, MELYEKNEK A HÉTKÖZNAPOKBAN CSUPÁN SZEMLÉLŐI LEHETNEK. AKÁR MÉG KIS VÍZÜGYESEKKÉ IS VÁLHATNAK!

A 3-12 éves korosztálynak szóló játszóházban a gyerekek szórakozva tanulhatnak, ugyanis lehet belőlük boltos, bankos, benzinkutas, orvos, vagy szerelő, de megtanulhatják, mit kell tenni, ha tűz üt ki, hogy kell bánni a pénzzel, hogyan kell környezettudatosan élni.

Különlegesség a vízügyi városrész, ahol a kicsik is igazi árvízvédelmi szakértőkké válhatnak: megismerkedhetnek a zsilipek kezelésével, hajókapitányok lehetnek, homokzsákokat pakolhatnak.

2020. június 17-étől ismét nyitva a MiniPolisz, érdemes ellátogatni!

facebook

FOLYAMATOSAN FRISS VIDEÓK AZ OVF FACEBOOK-OLDALÁN

Az Országos Vízügyi Főigazgatóság a kor és az internetezők igényeit követve folyamatosan kisfilmekkel dokumentálja a fontosabb eseményeket, vagy éppen a vízügyi hétköznapokat. Facebook-oldalukon akár heti rendszerességgel találhatunk friss videókat jeles ünnepekről és az egyes igazgatóságok működési területén történekről. Ajánljuk mindenki figyelmébe az OVF, illetve természetesen a vízügyi igazgatóságok oldalának követését!

MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG

TISZA-VÖLGYI ÁRVÍZ 1970

„Egész Kelet-Magyarországra kiterjedt a Tisza-történet addigi legnagyobb árvize 1970. május közepén. Egyidejűleg vonultak le a Tisza és kilenc mellékfolyója a legtöbb helyen rekordokat döntő árhullámai. Mi történt, hol voltak

a védekezés kritikus pontjai? Milyen szerepet játszottak a Szamos és a Túr romániai és magyarországi gátszakadásai? Miért kellett félszáz település száztízezer lakójából hetvenezer embert kitelepíteni és egy részüket azonnali beavatkozással vízből kimenteni? Miként változott az árvíz után az árvízvédekezés és a vízügyi szervezet? Hozzájárult-e az évszázad árvize - ahogy nevezik - ahhoz, hogy

Magyarország közvéleménye másként gondolkozzon természetes vizeinkről, a vízhez való viszonyról? Tisza-völgyi árvíz, 1970. Emlékmozaik az 50. évfordulón.” - Ezekkel a gondolatokkal kezdődik a Kossuth Rádió „Egyszer volt....” című, négyrészes visszatekintő sorozata, melyet a hallgatók nemrégiben kísérelhettek figyelemmel. A Magyar Hidrológiai Társaság vezetése a műsort érdekesnek találta arra, hogy az adásokat honlapjára feltöltse és elérhetővé tegye azok számára, akik lemaradtak róla. Az adások a www.hidrologia.hu oldalon visszahallgathatók.

A régi partfal megtámasztása
homokzsákokkal Szeged 1970.

Buzgár és ellennyomó medencesor 1970.

Fotók: ativizig.hu

MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG

MHT KITÜNTETÉSEK

Írta: Németh Tímea

A MAGYAR HIDROLÓGIAI TÁRSASÁG ELNÖKSÉGE A KÖZÉP-DUNÁNTÚLI VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG MUNKATÁRSAINAK KÉT DÍJAT IS ADOMÁNYOZOTT .

Dr. Schafarzik Ferenc emlékéremmel tüntették ki **Horváth Emilt**, igazgatóságunk nyugalmazott árvízvédelmi csoportvezetőjét, aki 1976. és 2014. között hosszú és tartalmas vízügyi pályafutása során különböző tisztségekben vette ki részét a hidrológia, vízrendezés, belvízvédelem, valamint az árvízvédekezés feladataiból. De emellett számos kiadványt, szakcikket jegyez, rangos szakmai események szervezése fűződik nevéhez, előadásaival pedig tapasztalatát és tudását a mai napig elkötelezetten adja át a következő generációnak.

Dr. Schafarzik Ferenc emlékéremmel az MHT azon tagja tüntethető ki, aki a vízzel foglalkozó szakterületek valamely ágában hosszú időn át elmélyült, magas színvonalú tudományos munkát, oktató és szakirodalmi tevékenységet végzett.

Pro Aqua emlékéremet kapott **Szabó Péter**, a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság Vízvédelmi és Vízyűjtő-gazdálkodási Osztályának vezetője, valamint az MHT területi szervezetének titkára. Meglátása szerint komoly szakma nem létezhet anélkül, hogy ne lenne mögötte egy hozzá kapcsolódó szakmai-tudományos szervezet, ezért teljes elhivatottsággal látja el az e megbízással járó szakmai és szervezői feladatokat immár három éve.

A Pro Aqua emlékéremet azok érdemelhetik, akik a Magyar Hidrológiai Társaságban jelentős szakmai, illetve társasági szervező munkát végeznek.

fotók: www.mht.hu

Kitüntetteinknek szívből gratulálunk!